

SAMENGESTELD GELUK

Een nieuw samengesteld gezin. Eén kind op de tien in ons land groeit erin op. Met een vader en een moeder, broers en zussen, halfbroers en halfzussen, stiefbroers en stiefzussen. Samen onder één dak. Slechts dertig procent van zulke gezinnen overleeft de eerste drie jaar. Is er een recept? Of hebben ze gewoon geluk? Drie koppels getuigen.

DOOR REIN VERHOEVEN, FOTO'S MARLEEN DANIELS

Mijn partner en ik zijn een geolied team. Als er vrienden of familie op bezoek komen, draait hij shifts mee in de keuken, ont-snapt geen detail aan zijn aandacht. De schat doet vuur branden, kraakt flessen, entertaint, kookt en ruimt op. Dan zeggen we in koor aan verbaasde vrienden dat het in een nieuw gezin toch vanzelfsprekend is dat er geen traditionele rolverdeling is. In de vakantie blijft hij extra dagen thuis, want de kinderen zijn er. Twee van hem, die om de week komen, een van mij. Hij stelt dan voor om naar de film te gaan met de kinderen, kan ik rustig verder werken. Een matinee, daarna kunnen ze nog de hele namiddag buiten spelen met de beesten - een hond en een pony. Ik maak de denkfout dat hij ook bedoelt dat hij dan de boel zal opruimen zodra ze terug zijn, te beginnen met de ontbijt-tafel die ze hebben achtergelaten om naar de matinee te crossen. Om 15 uur sms ik hem, of alles wel oké is? Om 16 uur nog een keer, het wordt stilaan donker. Dan krijg ik het bericht dat ze leuker iets gaan eten waren en dat ze nu leuk gaan shoppen zijn. Met drie dikke zonen erbij. En wat met onze

afpraak? En ocharm de beesten? Ik voel de kinderen grijnzen. Yes. Zij wisten het al langer: hun vader is zó om de vinger te winden. Die leuke pony lijkt wel een straf nu. En wie zal nu opruimen? En de minder leuke inkopen doen? Morgen is het de voorlaatste dag, dan komt neefje slapen. En de allerlaatste dag van de vakantie, ja, dan gaan we toch wafels eten? Elk zijn kamer opruimen? Nee, toch? Als *zijn* kinderen vervolgens weer een week weg zijn, gaat mijn partner weer werken. Heel veel werken. Met een gerust gemoed, hij heeft immers genoeg gecompenseerd. En na een discussie waarin we ons eerst allebei onbegrepen voelen, zal hij toegeven dat het na al die tijd soms nog moeilijk is. Om er niet telkens een feest van te maken, in plaats van het gezinsleven te nemen zoals het komt, met verantwoordelijkheden en klusjes, opvoedingskwesaties en spelregels. Dan vragen wij ons af hoe anderen dat doen: in een nieuw gezin plusouder zijn maar het etiket 'stiefouder' vrezén, samen opvoeden, je ergernissen onder controle houden, het geluk en de meerwaarde laten zegevieren. Gelukkig kunnen we er altijd over praten, toch?

OUDE PATRONEN

Wat in een traditioneel gezin de normaalste zaak van de wereld is, is dat allesbehalve in een nieuw samengesteld gezin. Martine Mingelinckx, gesprekstherapeute en auteur van *Nieuwe levens, nieuw geluk*: 'Twee leefwerelden komen samen, elk met zijn eigen gewoonten. Maar als de ene partner blijft leven volgens de eigen gewoonten en bijvoorbeeld "verloren" tijd probeert goed te maken, dan wordt de andere partner over het hoofd gezien of zelfs buitengesloten. Dan leef je samen als twee deelgezinnen, niet als nieuw gezin met nieuwe gewoontes en regels.' Afstappen van oude patronen is een voorwaarde om het nieuwe gezin een kans te geven. 'Voor er sprake is van een nieuw gezin', zegt Mingelinckx, 'moeten de partners met elkaar praten over hoe ze het nieuwe gezin gaan vormen, welke waarden ze handhaven, hoe ze samen de opvoeding zien. Je moet dan ook als nieuw gezin gaan denken. Dat is een proces waarbij ieder water bij de wijn moet doen. Pas wanneer alle gezinsleden even belangrijk zijn, zullen de kinderen de plusouder echt accepteren, respecteren en willen leren kennen.'

BESTAAT ER EEN RECEPT?

- **Ga niet te snel samenwonen.** Praat eerst over alle belangrijke dingen die geregeld moeten worden.
- **Maak vooraf duidelijke afspraken** over het **financiële aspect** en over de **opvoeding** van de kinderen. Zorg ervoor dat je op één lijn zit.
- Goede afspraken maken goede vrienden. Wat kan wel? Wat kan niet? Wat zijn de waarden in het nieuwe gezin? Wat verandert er? Wat blijft hetzelfde? Leg dat heel duidelijk uit aan de kinderen.
- Praat met elkaar over alle kleine en grote dingen. **De kinderen moeten voelen dat de dialoog open is.**
- Zie het nieuw samengestelde gezin als één geheel, waarin iedereen even belangrijk is.
- Verhuis naar een nieuwe woning, waar iedereen zich thuis kan voelen en ieder een eigen plekje heeft.
- **Behandel elkaars kinderen zoals je wilt dat jouw kinderen worden behandeld.** Eis respect van je kinderen voor je nieuwe partner.
- Onderneem dingen als gezin, niet elk apart met je kinderen.
- Als er problemen zijn met de ex, houd die dan buiten het nieuwe gezin. Tolerereer niet dat de kinderen worden opgezet tegen je partner en **speel het spel van de ex niet mee door via de kinderen te handelen.** Maak dat ook duidelijk aan de kinderen.

*Uit Martine Mingelincka,
'Nieuwe levens, nieuw geluk',
uitgegeven bij Linkeroever.
www.mktraining.be,
www.eennieuwgezin.be*

»

